

1001 LIEFDES. DE MOOISTE LIEFDESBRIEVEN

Karen Curé - 2011

Beste Ben,

Waarom heb je mij zo'n kleffe brief gestuurd? Je weet dat ik daar niet van houd. Je schrijfsel plakt van de weke zinnen. De woorden druipen van mijn vingers. Mijn tanden knarsen van al die zoetheid en de ingekleurde hartjes trillen als knalroze blubberpuddinkjes op mijn maag.

Eerlijk, Ben, ik krijg daar buikpijn van.

Waarom schrijf je dat je hart op hol slaat telkens als jij me ziet? Heb je dan een veulen onder je borstzakje zitten? Geef het de vrije teugels. Laat het draven rond de maan. Het zal zich veel gelukkiger voelen.

Je wilt je liefde uitschreeuwen over de daken. Verwittig me tijdig zodat ik mijn oordopjes kan indoen. Of fluister. Ik ben zachthorig.

Je vindt van jezelf dat je een romantische ziel bent. Nochtans beperkt de romantiek in je brief zich tot een paar afgekloven clichés op een gouden schoteltje. Romantiek laat zich niet zomaar vastplakken met een pen op papier. Als je romantiek wilt, zoek die dan met een vlindernetje waarin je een regenwolk tussen de klavers vangt. Je verdrinkt in mijn ogen. Gebruik zwembandjes. Leer drijven op de oevers van een lentelied.

Je houdt heel, heel, heel, heel veel van mij. Wat is veel? In de woestijn is elke druppel veel. Beste Ben, trek liever je blote voeten aan. Leer zwemmen. Tem je hart. Schreeuw niet hoog in de lucht. Zoek de romantiek niet in je ziel. En vertel geen dingen die al duizend-en-een keer verwoord zijn. Dan mag je het nog eens proberen.

De zesentwintig tuttifruittzoentjes in je brief laat ik onberoerd. Ze kleven mijn mond dicht. Ik stuur je liever één enkele kus terug. Dat is pas camembert.

Smakelijk,

Marjolein